

31. KVĚTNA 2020

SLAVNOST SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO

1. čtení: Sk 2, 1–11

Mezizpěv: Žl 104

2. čtení: 1 Kor 12, 3b–7.12–13

Evangelium: Jan 20, 19–23

sr. Terezie Eisnerová OP

Duch svatý sestoupil na apoštoly o svátku šavu'ot, Letnic, v den, kdy společenství vyvoleného národa putovalo do chrámu a radostně slavilo památku darování Tóry Mojžíšovi na hoře Sinaji. Jahve dal lidu návod, jak Ho hledat, poznávat a spolupracovat s Ním. Novozákonní Letnice dovršují dílo vykoupení, k zákonu a prorokům byla *každému tělu* (Jl 3, 1) seslána *moc z výsosti* (Lk 24, 49), vztah věčného sebedarování Otce a Syna v Osobě Ducha. Nastal nový začátek. V popředí jsou hodnoty plnosti času: osvobození pravdou a radost z *blízkosti Boží tváře* (Sk 2, 28).

Opakem víry v naší době není především primitivní ateismus. Je obtížné zřít se iluzí, otročení strachu, lenosti a náhražek radosti a uvěřit, že ve všem, co nás sužuje, koná Trojjediný, který je stále činný. Dar Ducha rozlévající se z Jeho vnitřního života je pro *každé tělo* rovněž úkolem. Proroctví plnosti času hlásá strážlivý realismus (srov. 1 Petr 4, 7) v pohledu na znamení doby (chránící i před nevyvážeností v předpokladech o působení Ducha); hlásá pravdu, přesahující lidskou subjektivitu, a pokoj pramenící z jistoty Boží péče. Hlásá možnost synergie lidského rozumu a svobody s Duchem a Jeho dary. Proměňující Duch je cestou k *theosis*, „zbožštění“, k vrcholu Božího plánu s člověkem i společenstvím.

Letniční událost napravuje chaos různosti jazyků. Nemluví všichni stejnou řečí, ale rozumějí si. Duch vychází vstříc naší rozmanitosti. Má-li být láska rozlišujícím znamením křesťanů, pak její atributy jako vzájemné poznání, respekt a úcta, odpovědnost, péče, odpouštění a mnohé další jsou nejen nad lidské síly, ale samy o sobě nestačí. Společenství i jedinec v něm potřebují okoušet štěstí – závdavek věčnosti, a radost: ze ctnosti, v soužití s ostatními a radost z Boha, která je naší silou (Neh 8, 10) v Duchu svatém.